

ယောနဝတ္ထု

နိဒါန်း

ယောနဝတ္ထုသည်သမ္မာကျမ်းစာတော်တွင်ပါရှိသည့်အခြားပရောဖက်က
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ဤကျမ်းတွင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုမနာ
 ပရောဖက်တစ်ပါး၏တွေ့ကြုံခံစားမှုများကိုပုံဝတ္ထုသွားဖြင့်ရေးသားဖော်
 ဘုရားသခင်သည်ယောနအားကူသရေလအမျိုးသားတို့အပေါ်ရန်ငြိုးကြီး
 ဖိနှိပ်ခံစားမြို့တော်နီနေဝေမြို့သို့သွားရန်အမိန့်ပေးတော်မူသည်။
 သို့ရာတွင်ဘုရားသခင်သည် ထိုမြို့ကိုအပြစ်ဒဏ်ပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူသ
 ယောနသည်ကိုယ်တော်၏အမိန့်တော်ကိုကြေညာရန်ထိုမြို့သို့မသွားလို
 သူသည်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသောအဖြစ်အပျက်အမျိုးမျိုးနှင့်တွေ့ကြုံ
 သို့ရာတွင်နောက်ဆုံး၌သူကြေညာခဲ့သည့်အတိုင်းနီနေဝေမြို့သူမြို့သားဝ
 သူသည်စိတ်ကောက်လျက်နေ၏။

ဤကျမ်းတွင်ဘုရားသခင်သည်မိမိဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့ကို
 အကြွင်းမဲ့ပိုင်သအုပ်စိုးသောအရှင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုပေါ်လွင်စေသည့်
 ဤကျမ်းသည်ထာဝရဘုရားအားမေတ္တာကရုဏာတော်အရှင်အဖြစ်ဖြင့်ရှု
 ကိုယ်တော်ရွေးကောက်တော်မူသောကူသရေလလူမျိုး၏ရန်သူများအား

အကြောင်းအရာအကျဉ်းချုပ်

ယောနအားရွေးကောက်ခေါ်ယူတော်မူခြင်းနှင့်မနာခံခြင်း
 ၁:၁-၁၇

ယောနနောင်တရခြင်းနှင့်ချမ်းသာရာရခြင်း ၂:၁-၁၀

နီနေဝေမြို့အားယောနဟောပြောခြင်း ၃:၁-၁၀

နိုနေဝေမြို့အပေါ်ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော် ၄:၁-၁၁

ဘုရားသခင်၏အမိန့်ကိုမနာခံသူယောန

1 တစ်နေ့သ၌အမိ တု တဲ၏သားယောနအား ထာဝရဘုရားအမိန့်ပေးတော်မူ၏။-☆

2 ကိုယ်တော်က`သင်သည်နိုနေဝေမြို့ကြီးသို့သွား၍သတိပေးလော့။ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည်အလွန်ဆိုးယုတ်ကြကြောင်းကိုငါသိတော်မူပြီ' ဟုမိန့်တော်မူ၏။- 3 သို့ရာတွင်ယောနသည်ထာဝရဘုရား၏ထံတော်မှထွက်ပွဲ ပေသဘောဆိပ်သို့သွား၏။ ယု ပု ပေမြို့သို့ရောက်လျှင်စပိန်ပြည်သို့ထွက်ခွာသွားတော့မည်ဖြစ်သောသေယောနသည်သဘောခကိုပေးပြီးလျှင် ထာဝရဘုရားနှင့်ဝေးရာစပိန်မြို့သို့သဘောသားများနှင့်အတူလိုက်ရန်သ

4 သဘောသည်ပင်လယ်တွင်းသို့ရောက်သွားသောအခါ ထာဝရဘုရားသည်လေပြင်းမုန်တိုင်းကြီးကိုတိုက်ခတ်စေတော်မူ၏။ ထိုလေမုန်တိုင်းကြီးသည်လွန်စွာပြင်းထန်လှသဖြင့်သဘောသည်ပျက်လှ

5 သဘောသားတို့သည်ကြောက်လန့်လျက် မိမိတို့ယုံကြည်ကြသောဘုရားများထံသို့သူတို့အား ကယ်တင်ပါရန်ဆုတောင်းကြ၏။ ထိုနောက်သဘောဝန်ပေါ့စေရန် ကုန်စည်များကိုရေထဲသို့ပစ်ချကြ၏။ ထိုအချိန်တွင်ယောနသည်သဘောဝမ်းထဲသို့ဆင်း၍အိပ်ပျော်လျက်နေ၏

6 ထိုအခါသဘောသူကြီးသည် သူ့ထံလာပြီးသူ့အား`သင်သည်အဘယ် ထလော့၊ သင်၏ဘုရားထံတွင် ငါတို့ကိုကယ်တင်ရန်ဆုတောင်းလော့။

☆ 1:1 ၄ရာ၊ ၁၄:၂၅။

ထိုအရှင်သည်ငါတို့အားသနား၍ငါတို့ကိုကယ်တင်ကောင်းကယ်တင်တော်
ဟုဆို၏။

7 ထိုနောက်သင်္ဘောသားတို့က`ငါတို့၍ကဲ့သို့ဘေးဒုက္ခရောက်ရသည်မှာ
အဘယ်သူ၏အပြစ်ကြောင့်ဖြစ်သည်ကိုသိရအောင်မဲချကြကုန်အံ့`
ဟုအချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။ သူတို့မဲချကြသောအခါယောနမဲကျလေ၏။

8 သို့ဖြစ်၍သူတို့က`၍ကဲ့သို့ဘေးဒုက္ခရောက်ရသည်မှာ
အဘယ်သူ၏အပြစ်ကြောင့်နည်း။ ငါတို့အားပြောပြပါ။
သင်သည်အဘယ်ကိစ္စဖြင့်၍သင်္ဘောပေါ်သို့ရောက်နေပါသနည်း။
အဘယ်ပြည်မှလာပါသနည်း။ အဘယ်အမျိုးသားဖြစ်ပါသနည်း`
ဟုယောနအားမေးကြ၏။

9 ယောနက`ငါသည်ဟေဗြဲအမျိုးသားဖြစ်၏။
ကုန်းမြေနှင့်ပင်လယ်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောကောင်းကင်ဘုံရှင်ထာဝရဘုရား
ဟုဖြေကြား၏။- 10 ထိုနောက်ဆက်လက်၍မိမိသည်ထာဝရဘုရား၏ထံ

သင်္ဘောသားတို့သည်ကြောက်လန့်ကြကုန်လျက်
`သင်ပြုသည့်အမှုသည်ထိတ်လန့်ဖွယ်ကောင်းလှပါသည်တကား`
ဟုဆိုကြ၏။- 11 ထိုအခိုက်တွင်လေမုန်တိုင်းသည်ပြင်းထန်သည်ထက်ပိုမို
သို့ဖြစ်၍သင်္ဘောသားတို့က`လေမုန်တိုင်းရပ်စဲသွားစေရန်ငါတို့သည်
သင့်အားအဘယ်သို့ပြုသင့်ပါသနည်း`
ဟုယောနအားမေးကြ၏။

12 ယောနက`ငါ့ကိုပင်လယ်ထဲသို့ပစ်ချကြလော့။
သို့ပြုလျှင်လေမုန်တိုင်းသည်ငြိမ်သွားလိမ့်မည်။
သင်တို့လေပြင်းမုန်တိုင်းမိရကြသည်မှာငါ၏အပြစ်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း
ဟုဖြေ၏။

13 သို့ရာတွင်သင်္ဘောသားတို့သည်ယောနအားပင်လယ်ထဲသို့ပစ်ချမည့် သင်္ဘောကိုကမ်းဘက်သို့ရောက်ရန်အစွမ်းကုန်ကြိုးစားလှော်ခတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်းလေမုန်တိုင်းသည်ပြင်းထန်သည်ထက်ပြင်းထန်၍လာသဖြင့် သူတို့သည်အဘယ်သို့မျှမတတ်နိုင်ကြတော့ချေ။-

14 ထိုအခါသင်္ဘောသားများကထာဝရဘုရားအား“အို ထာဝရဘုရား၊ ဤသူအသက်ဆုံးရှုံးရသည့်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့အားသေဒဏ်ခတ်တော်မမူပါရန်ပန်ကြားပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ဤအမှုသည်အလိုတော်အရကိုယ်တော်တိုင်ပြုတော်မူ ဟုဟစ်အော်လျှောက်ထားကြ၏။- 15 ထိုနောက်သူတို့သည်ယောနကိုပေးခွင့် ထိုအခါချက်ချင်းပင် ပင်လယ်သည်ငြိမ်သက်သွား၏။-

16 ယင်းသို့ငြိမ်သက်သွားသောအခါသင်္ဘောသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုလွန်စွာကြောက်လန့်လာကြသဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ကြပြီးလျှင်ကိုယ်တော်အားသစ္စာကတိပြုကြ၏။

17 ထိုနောက်ဘုရားသခင်အမိန့်ပေးသဖြင့်ငါးကြီးတစ်ကောင်သည်ယောန လည်းငါးကြီး၏ဝမ်းဗိုက်တွင်း၌သုံးရက်ပတ်လုံးနေရ၏။☆

2

ယောန၏ဆုတောင်းပတုထနာ

1 ထိုနောက်ယောနသည်ငါးကြီး၏ဝမ်းဗိုက် တွင်းမှနေ၍ မိမိ၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားအား၊

2 “အို ထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်သည်ဘေးနှင့်ကြုံတွေ့နေရသည့်အတွက် ကိုယ်တော်အားဟစ်ခေါ်ခဲ့ပါသည်။

☆ 1:17 မ၊ ၁၂:၄၀။

ကိုယ်တော်ကလည်းကြားတော်မူပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည်သေမင်း၏ခံတွင်းမှနေ၍

ကိုယ်တော်အားဟစ်အော်သံကိုကိုယ်တော်

ကြားတော်မူပါ၏။

3 ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အားနက်ရှိုင်းသော
ပင်လယ်ထဲသို့လည်းကောင်း၊

ပင်လယ်အောက်ဆုံးပိုင်းတိုင်အောင်လည်းကောင်း
ပစ်ချလိုက်သဖြင့်၊

အကျွန်ုပ်မှာပင်လယ်ရေပတ်လည် ဝိုင်းရံခြင်းကိုခံလျက်

ကိုယ်တော်၏လှိုင်းလုံးကြီးများသည်
အကျွန်ုပ်ကိုလွှမ်းမိုးသွားပါသည်။

4 အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏မျက်မှောက်မှ
နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသဖြင့်၊

ကိုယ်တော်၏သန်ရှင်းမြင့်မြတ်သောဗိမာန်
တော်ကို အဘယ်အခါ၌မျှတွေ့မြင်ရတော့မည်
မဟုတ်ဟုထင်မှတ်ခဲ့ပါ၏။

5 ရေသည်အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်းရံသဖြင့်အကျွန်ုပ် သည်
အသက်ရှူ၍ပင်မရတော့ပါ။

ပင်လယ်ရေသည်အကျွန်ုပ်အားလွှမ်းမိုးလျက်၊
ပင်လယ်ဒိုက်ပင်တို့သည်လည်း

အကျွန်ုပ်၏ဦးခေါင်းကိုရစ်ပတ်ကြပါ၏။

6 အကျွန်ုပ်သည်တောင်များ၏အောက်ခြေသို့
တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊

ပြန်လမ်းမရှိသည့်မရုဏာနိုင်ငံသို့ လည်းကောင်း
နစ်မြုပ်သွားပါသည်။

သို့ဖြစ်လျက်ပင်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏အသက်ကို နက်ရာမှ
ကယ်ဆယ်တော်မူခဲ့ပါ၏။

7 အကျွန်ုပ်သည်သေအံ့ဆဲဆဲအချိန်တွင်
အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ထံတော်သို့ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏။

ကိုယ်တော်သည်လည်းကိုယ်တော်၏
သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်သောဗိမာန်တော်မှ အကျွန်ုပ်၏
ဆုတောင်းပတုထနာသံကိုကြားတော်မူပါ၏။

8 အချည်းနှီးဖြစ်သောရုပ်တုများကို
ကိုးကွယ်သူတို့သည်ကိုယ်တော်၏အပေါ်တွင်
သစ္စာမဲ့ကြပါ၏။

9 သို့ရာတွင်အကျွန်ုပ်တို့သည်အရှင်၏
ဂုဏ်တော်ကိုချီးကျူးပါမည်။
ကိုယ်တော်အားယဇ်ပူဇော်ပါမည်။

ထို့ပြင်အကျွန်ုပ်ပြုခဲ့သည့်သစ္စာကတိ အတိုင်း
လိုက်နာပါမည်။
အကြောင်းမှာကယ်တင်ခြင်းအမှုသည်
ထာဝရဘုရားထံတော်မှလာပါသည်။' ဟု ဆုတောင်းပတု
ထနာပြုလေ၏။

10 ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်ငါးကြီး
 အားအမိန့်ပေးသဖြင့် ငါးကြီးသည်ယောန
 အားကုန်းပေါ်သို့အန်ထုတ်လေ၏။

3

ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ယောနနာခံခြင်း

1-2 ထိုနောက်ထာဝရဘုရားသည်ယောနအား“ထ
 လော့၊ နိုနေဝေမြို့ကြီးသို့သွားလော့။ ငါမှာ
 သည့်အတိုင်းမြို့သူမြို့သားတို့အားသတိ ပေးလော့”
 ဟုဒုတိယအကြိမ်အမိန့်ပေး တော်မူ၏။-

3 သို့ဖြစ်၍ယောနသည်ထာဝရဘုရား၏
 အမိန့်တော်ကိုနာခံ၍နိုနေဝေမြို့ကို သွား၏။
 နိုနေဝေမြို့သည်အလွန်ကြီးရ ကားထိုမြို့ကိုတစ်ဘက်မှတစ်ဘက်သို့
 ဖြတ်လျှောက်လျှင်သုံးရက်ခရီးကြာ၏။-

4 ယောနသည်နိုနေဝေမြို့သို့ရောက်၍မြို့တွင်း
 သို့တစ်နေ့ခရီးဝင်ပြီးနောက်“နိုနေဝေမြို့
 သည်အရက်လေးဆယ်ကြာသောအခါ ပျက်လိမ့်မည်”
 ဟုကြေညာလေ၏။*

5 နိုနေဝေမြို့သူမြို့သားတို့သည်ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကိုယုံကြည်
 သို့ဖြစ်၍ နောင်တရသည့်လ ကု ခဏာဖြင့်ဂုဏ်ရှိဂုဏ်မဲ့
 တစ်ယောက်မကျန်အစာရှောင်၍လျှော်တေ
 ကိုဝတ်ကြရန်ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

* 3:4 မ၊ ၁၂:၄၁။ လု၊ ၁၁:၃၂။

6 ထိုကြေညာချက်ကိုနိနေဝေမင်းကြား
 တော်မူသောအခါ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှထ၍
 ဝတ်လဲတော်ကိုချွတ်ပြီးလျှင်လျှော်တေကို
 ဝတ်တော်မူ၏။ ထိုနောက်ပြာထဲတွင်ထိုင် နေတော်မူ၏။-

7 ထိုနောက်နိနေဝေဘုရင်သည်နိနေဝေမြို့
 သူမြို့သားတို့သိကြစေရန်အမိန့်တော်
 ကိုထုတ်ပြန်လိုက်၏။ ထုတ်ပြန်ချက်မှာ`ဤ
 အမိန့်ကားဘုရင်နှင့်မှူးမတ်များထံမှ ဖြစ်၏။
 အဘယ်သူမျှအစားအစာမစားရ၊ လူအားလုံးနှင့်တိရစ္ဆာန်
 ဆန်အားလုံးတို့သည် အစာမစားရ၊ ရေမသောက်ရ။-

8 လူနှင့်တိရစ္ဆာန်ဆန်အပေါင်းတို့သည်လျှော်တေ
 ကိုဝတ်ရကြမည်။ လူတိုင်းပင်စိတ်အားထက်
 သန်စွာဘုရားသခင်ထံဆုတောင်းရမည်။
 ထို့ပြင်မိမိတို့၏မကောင်းမှုများနှင့်အဋ္ဌ

၄ မှ မ မှုများကိုစွန့်ပစ်ရကြမည်။-
 9 သို့မှသာဘုရားသခင်၏စိတ်တော်ပြောင်း
 လဲကောင်းပြောင်းလဲလိမ့်မည်။ အမျက်တော်
 ပြေကောင်းပြေလိမ့်မည်။ ငါတို့သည်လည်း
 အသက်ချမ်းသာရာရနိုင်မည်" ဟူ၍ဖြစ်၏။

10 ဘုရားသခင်သည်ထိုသူတို့၏ပြုမှုပုံ
 ကိုလည်းကောင်း၊ မကောင်းမှုများကိုစွန့်
 ပယ်လိုက်ပုံကိုလည်းကောင်းမြင်တော်မူ
 သောအခါ စိတ်တော်ပြောင်းလဲလျက်မိန့်

မြက်တော်မူသည့်အတိုင်းသူတို့အား ဒဏ်ခတ်တော်မမူတော့ပေ။

4

ယောန၏အမျက်နှင့်ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်

¹ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းကြောင့်ယောနသည်လွန်စွာ
စိတ်မကျေမချမ်းဖြစ်၍စိတ်ဆိုးသဖြင့်၊- ² "အို

ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်အကျွန်ုပ်
တိုင်းပြည်မှမထွက်ခွာမီကပင်ကိုယ်တော်

ဤသို့ပြုတော်မူမည်ဟု အကျွန်ုပ်ကြိုတင်
ပြောခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော။ ဤအကြောင်း

ကြောင့်အကျွန်ုပ်သည်တာရှုမြို့သို့ထွက်ပြေး
ရန်ကြိုးစားခဲ့ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်မေတ္တာ

ကရုဏာရှိတော်မူသော၊ အစဉ်စိတ်ရှည်
လျက်အကြင်နာတရားရှိတော်မူသော၊

အပြစ်ဒဏ်ခတ်သင့်သော်လည်းမခတ်ဘဲ
ချမ်းသာပေးတော်မူသောဘုရားသခင်

ဖြစ်တော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်သိပါ ။-^{*}
³ သို့ဖြစ်၍ အို ထာဝရဘုရား၊ ယခုပင်လျှင်

အကျွန်ုပ်အားသေရသောအခွင့်ကိုပေး
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အတွက်အသက်ရှင်

ရခြင်းထက်သေရခြင်းကသာ၍ကောင်း ပါ၏။"
ဟုဆုတောင်းလေ၏။^{*}

^{*} 4:2 ထွ၊ ၃၄:၆။ ^{*} 4:3 ၃ရာ၊ ၁၉:၄။

4 ထာဝရဘုရားက ``သင်ကြိုသို့အမျက် ထွက်သင့်သလော'' ဟုမေးတော်မူ၏။

5 ထိုနောက်ယောနသည်မြို့အရှေ့ဘက်သို့ ထွက်၍ မိမိအတွက်တဲထိုးပြီးလျှင်တဲ၏ အရိပ်အောက်တွင်ထိုင်လျက် နိနေဝေမြို့ မည်သို့ဖြစ်မည်ကိုစောင့်ကြည့်နေ၏။-

6 ထိုအခါယောနအားနေပူရှိန်မှသက်သာ စေရန် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် ကြက်ဆူပင်တစ်ပင်ကိုပေါက်စေပြီးလျှင် ယောန၏အပေါ်သို့အရိပ်ကျစေတော် မူ၏။ ယောနသည်ထိုအပင်ပေါက်လာသည့် အတွက်အလွန်ဝမ်းသာလျက်ရှိ၏။-

7 သို့ရာတွင်နောက်တစ်နေ့မိုးသောက်ချိန်၌ ဘုရားသခင်သည်ယောနအရိပ်ခိုနေ သောအပင်ကို ပိုးကောင်တစ်ကောင်အား ကိုက်စေသဖြင့်ထိုအပင်သေလေ၏။-

8 နေထွက်လာပြီးနောက်ဘုရားသခင်သည် အရှေ့လေပူကိုတိုက်ခတ်စေတော်မူ၏။ ယောန သည်မိမိဦးခေါင်းပေါ်သို့ကျရောက်လာသည့် အပူရှိန်ကြောင့် မေ့လုမတတ်ဖြစ်ပြီးလျှင် သေချင်စိတ်ပေါက်လာ၏။ သို့ဖြစ်၍ယောန က ``ငါ့အဖို့မှာအသက်ရှင်နေရခြင်းထက် သေရခြင်းကပို၍ကောင်းလိမ့်ဦးမည်'' ဟု မြည်တမ်း၏။

9 သို့ရာတွင်ဘုရားသခင်ကယောနအား ``ကြက်

ဆူပင်တစ်ပင်အတွက်သင်အမျက်ထွက်သင့် သလော''
ဟုမေးတော်မူ၏။

ယောနက ``သေချင်အောင်အမျက်ထွက် ပါ၏''
ဟုလျှောက်၏။

10 ထာဝရဘုရားက ``သင်သည်သင်ကိုယ်တိုင်
မစိုက်မပြုစုရဘဲ တစ်ညချင်းတွင်ပင်
ပေါက်ပြီးတစ်ညတွင်းပင်သေသွားသော
ကြက်ဆူပင်ကိုနှမြောသည်မဟုတ်လော။-

11 ထိုနည်းတူပင်အမှားအမှန်ကိုမဝေခွဲ
နိုင်သည့်ကလေးသူငယ်တစ်သိန်းနှစ်သောင်း
ကျော်နှင့်တိရစ္ဆာန်အမြောက်အများရှိသော
နိုနေဝေမြို့ကိုငါပို့၍နှမြောသင့်သည် မဟုတ်လော''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပရောဖက်ယောန၏ဝတ္ထုပြီး၏။

Common Language Bible
Burmese: Common Language Bible Bible without
Deuterocanon

Public Domain

Language: Myanmar language (Burmese)

Translation by: Bible Society of Myanmar

Burmese Common Language Bible

This translation is published by the Bible Society of Myanmar.

If you are interested in obtaining a printed copy, please contact the Bible Society of Myanmar at <https://bsmyanmar.org/>.

© 2005 Bible Society of Myanmar

2014-03-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 1 Jul 2021

de6d28cc-10f3-5485-8960-5628a6c52793